

Книга Даниїла - Номер сто сорок сім

Роль релігійних рухів у формуванні американської політики: від Пата Робертсона до Християнської коаліції

Jeff Pippenger

2024-03-20

Ми завершили попередню статтю наступним абзацом:

Чудотворна сила, що проявляється через спіритизм, справлятиме свій вплив проти тих, хто обирає коритися Богові, а не людям. Повідомлення від духів заявлятимуть, що Бог послав їх переконати тих, хто відкидає неділю, у їхній помилці, стверджуючи, що законам країни слід коритися так само, як Божому закону. Вони оплакуватимуть велике беззаконня у світі й підтримають свідчення релігійних учителів, що занепад моралі спричинений оскверненням неділі. Велике обурення спалахне проти всіх, хто відмовиться прийняти їхнє свідчення. Велика боротьба, 589, 590.

«Свідчення релігійних учителів про те, що занепад моралі спричинений оскверненням неділі», є віхою в історії, що веде до запровадження примусового поклоніння сонцю у Сполучених Штатах. Пат Робертсон, американський телепроповідник і засновник Christian Broadcasting Network (CBN) та Christian Coalition, балотувався на посаду президента США на праймеріз Республіканської партії у 1988 році. Кампанія Робертсона була зосереджена на мобілізації консервативних християнських виборців та відстоюванні соціальних і моральних питань, що узгоджувалися з його євангелікальними переконаннями. У 1989 році, у «часі кінця», в історії першого з восьми останніх президентів, лідер і засновник Christian Coalition балотувався на посаду президента. Історія президентства Рейгана типізує історію останнього республіканського президента.

Суди Божі невдовзі створять середовище, яке відповідає попередньому уривку з «Великої боротьби» і яке перегукується з діяльністю Християнської коаліції. Християнська коаліція виникла, щоб займатися моральними та соціальними проблемами, які, як зазначає Сестра Вайт, є нерозв'язними для тих, хто тримає віжки влади. Християнська коаліція за часів Рейгана репрезентує подібний рух у найближчому майбутньому. З пророчої точки зору прообразом Християнської коаліції був Національний реформаторський рух під час кризи недільного закону, пов'язаної із законопроектами Блера у 1880-х і 1890-х роках. Національний реформаторський рух був сформований у 1888 році, і Сестра Вайт конкретно розглядала цей рух у своїх писаннях.

На народ Божий чекає велика криза. На світ чекає криза. Найвирішальніша боротьба всіх віків уже перед нами. Події, які понад сорок років ми, на підставі пророчого слова, оголошували такими, що насуваються, тепер відбуваються на наших очах. Вже перед законодавцями країни поставлено питання про поправку до Конституції, що обмежує свободу совісті. Питання примусового святкування неділі стало предметом загальнонаціонального інтересу й значення. Ми добре знаємо, яким буде наслідок цього

руху. Але чи готові ми до цього протистояння? Чи вірно ми виконали обов'язок, який Бог доручив нам: попередити людей про небезпеку, що стоїть перед ними?

Є багато, навіть серед тих, хто залучений до цього руху за примусове дотримання неділі, хто засліплений щодо наслідків, які спричинить цей крок. Вони не бачать, що завдають прямого удару по релігійній свободі. Є багато таких, хто ніколи не розумів вимог біблійної суботи та того хибного підґрунтя, на якому тримається недільна установа. Будь-який рух на користь релігійного законодавства насправді є актом поступки папству, яке протягом віків послідовно вело війну проти свободи совісті. Дотримання неділі завдячує своїм існуванням як так званої християнської установи «таємниці беззаконня»; а примус до нього буде фактичним визнанням принципів, які є самим наріжним каменем романізму. Коли наша нація настільки зречеться принципів свого державного ладу, що ухвалить недільний закон, протестантизм цим актом простягне руку папізму; це буде нічим іншим, як наданням життя тиранії, яка давно пильно чатувала на нагоду знову розгорнути активний деспотизм.

Рух Національної Реформи, здійснюючи повноваження релігійного законодавства, коли повністю сформується, виявить ту саму нетерпимість і гноблення, які панували в минулі віки. Тоді людські собори привласнювали собі прерогативи Божества, пригнічуючи своєю деспотичною владою свободу совісті; а на тих, хто противився їхнім диктатам, чекали ув'язнення, вигнання та смерть. Якщо папізм або його принципи знову будуть узаконені й піднесені до влади, вогонь переслідувань знову розгориться проти тих, хто не пожертвує совістю і правдою на угоду поширеним помилкам. Це зло стоїть на порозі здійснення.

Коли Бог дав нам світло, яке показує небезпеки, що стоять перед нами, як ми можемо бути чистими в Його очах, якщо ми знехтуємо докласти всіх зусиль, на які ми спроможні, щоб донести це до людей? Чи можемо ми задовольнитися тим, щоб залишити їх зустріти це доленосне питання без попередження?

Перед нами постає перспектива тривалої боротьби, з ризиком ув'язнення, втрати майна і навіть самого життя, щоб захистити Божий закон, який людські закони роблять недійсним. У такій ситуації світська політика спонукатиме до зовнішньої покори законам країни заради миру та злагоди. І будуть такі, що навіть наполягатимуть на такому кроці, посилаючись на Писання: 'Нехай усяка душа підкоряється вищим владам.... Існуючі влади встановлені Богом.'

Але як діяли Божі слуги в минулі віки? Після Його воскресіння, коли учні проповідували Христа і Його розп'ятого, влада наказала їм більше не говорити й не навчати в ім'я Ісуса. «А Петро й Іван у відповідь сказали їм: Чи правильно перед Богом слухатися вас більше, ніж Бога, судить самі. Бо ми не можемо не говорити про те, що ми бачили й чули». Вони продовжували проповідувати добру звістку про спасіння через Христа, і сила Божа засвідчувала істинність цього послання. Свідчення, том 5, 711–713.

Божі суди ось-ось сформуєть у Сполучених Штатах соціальне, економічне та релігійне середовище, яке стане підґрунтям для того, щоб релігійні лідери почали закликати до

відродження суспільної моралі, як це вже було в 1880-х і 1890-х роках, а потім знову — в історії президента, який позначив час кінця у 1989 році. «Велика криза чекає народ Божий. Криза чекає світ». Сестра Вайт ставить два запитання: «Коли Бог дав нам світло, що показує небезпеки, які перед нами, як ми можемо бути бездоганними в Його очах, якщо знехтуємо докласти всіх зусиль, які в наших силах, щоб донести це до людей? Чи можемо ми задовольнитися тим, щоб залишити їх зустріти цю доленосну проблему непопередженими?»

Яке світло було дано, що вказувало на небезпеки перед нами, і якщо світла не було, як міг би люблячий Бог вважати Його народ відповідальним за те, що вони не проголошували застережного послання, якщо вони ніколи не чули цього застережного послання? Дорогий читачу, ти нестимеш відповідальність за світло, представлене цими статтями.

Конкретні описи характеристик влади дракона демократів, влади лжепророка республіканців, папської влади, ісламу та Лаодикійської адвентистської церкви, а також буквального Ізраїлю в цих статтях будуть розцінені тими, хто при владі, як мова ненависті, але вони є звісткою з Божого Слова, утвердженою методологією «рядок на рядок», і ці рядки волають, що Божі суди ось-ось посиляться та почастишають.

У пророчому сенсі Християнська коаліція, що сформувалася в історії безпосередньо перед часом кінця у 1989 році, має вагомніше застосування, ніж просто паралель до 1880-х і 1890-х років. В уривку, який ми щойно процитували у Сестри Вайт, вона визначає спіритизм як один із двох шляхів, якими Сатана поневолює світ, а далі зупиняється на чудесах, які він звершуватиме.

Після виборів 1988 року, а отже після появи Християнської коаліції, відбувся потужний вияв сатанинських чудес у царині дракона, у царині звіра та у царині лжепророка. Важливо правильно співвіднести ці явища, бо вони є прообразом приходу Сатани, який видаватиме себе за Христа, після недільного закону, що незабаром настане у Сполучених Штатах.

У лоні католицизму в 1990-х роках світ спостерігав явлення так званої Діви Марії, що супроводжувалися чудесами — кровоточивими статуями святих, явленнями в небі, дощем із пелюсток квітів з безхмарного неба та іншими абсурдними сатанинськими чудесами. У ті часи по всьому світу масово здійснювалися паломництва тисяч людей, втягнутих в оману, створену цими подіями. Про це писали книги, журналісти проводили розслідування, а журнали на кшталт Time і Newsweek виносили це на свої перші шпальти.

У царстві дракона індуїстські статуї Індії виявляли сатанинські чудеса: статуї «пили» з ложок або склянок жертівні напої, які прикладали до їхніх вуст. Явище, що почалося в одному невеликому селі в Індії, поширилося, як жаби Єгипту, по всій країні. Телевізійні новини Бі-Бі-Сі дали коментар щодо цього явища, а потім, ніби між іншим, репортер Бі-Бі-Сі в ефірі поставив запитання: «Цікаво, що сталося б, якби ми завтра пішли до Лондонського музею і запропонували одній із індуїстських статуй склянку молока?» Вечірні новини наступного дня показали того самого репортера в Лондонському музеї, і, поки тривала зйомка, він запропонував великій індуїстській статуй склянку молока. Коли склянка торкнулася вуст статуї, молоко негайно було всмоктане статуєю.

У межах духовності пророцтв корінних американців білий бізон, відомий як «Miracle», народилася 20 серпня 1994 року на фермі Дейва та Валері Гайдерів поблизу Джейнсвілла, штат Вісконсін. Miracle народилася з білим хутром, і деякі вважали її народження здійсненням пророцтва корінних американців. У різних традиціях корінних американців народження білого бізона вважається священною та значущою подією, що символізує єдність, мир і духовне оновлення. Miracle здобула широку увагу й стала для багатьох людей символом надії та духовної значущості. Пророцтво про білого бізона простежується та безпосередньо пов'язане з найсвятішою реліквією спіритуалістичної релігії корінних американців, адже саме в первісній історії про білого бізона в культуру було введено «ріесе ріре».

1994 року, у царині лжепророка відступницького протестантизму, рух Святого сміху, також відомий як «Торонське благословення», розпочався в січні 1994 року в церкві Toronto Airport Vineyard (нині відомий як Catch The Fire Toronto) у Торонто, Онтаріо, Канада. Під час серії відродницьких зібрань, очолюваних пасторами Джоном і Керол Арнотт, серед присутніх почало виявлятися явище неконтрольованого сміху разом з іншими проявами, такими як тремтіння, плач і падіння, або наслідування тваринам та їхнім звукам (що часто називають «поверженням у Дусі» або «сп'янінням у Господі»).

Сміх та інші прояви учасники приписували присутності й дії Святого Духа, внаслідок чого для опису цього явища став уживатися термін «Святий сміх». Пробудницькі зібрання в Церкві «Вайн'ярд» в аеропорту Торонто привернули увагу й залучили відвідувачів з усього світу, що спричинило поширення руху на інші церкви й спільноти. Люди приїздили з усього світу, щоб пережити цей сміх, а коли вони поверталися у свої помісні церкви, ті церкви нерідко починали виявляти ті самі демонічні явища.

Пат Робертсон заснував Мережу християнського мовлення (CBN) у 1960 році. CBN була однією з перших телевізійних мереж, присвячених християнським програмам, і вона відіграла значну роль у зростанні індустрії християнського мовлення у Сполучених Штатах. З роками CBN розширила своє охоплення та вплив через телебачення, радіо й цифрові медіа, ставши однією з найбільших християнських медіаорганізацій у світі.

У 1988 році він заснував Християнську коаліцію і балотувався на посаду президента Сполучених Штатів. Його переконання беруть початок від Національного реформаторського руху та Альянсу Дня Господнього. Обидві ці організації виникли 1888 року й виступали за різні соціальні реформи на основі християнських принципів, зокрема за заборону алкоголю, виборче право для жінок і дотримання суботи (неділі) як дня відпочинку та богослужіння. На цей рух вплинув євангельський протестантизм, і він прагнув утвердити «християнську націю», керовану біблійними принципами. Робертсон відстоював ті самі засади, що й Національний реформаторський рух і Альянс Дня Господнього. З цієї причини він також заснував Університет Ріджент.

Пат Робертсон заснував Університет Ріджент у 1977 році, у згоді з католицькою доктриною, якій Вільям Міллер так сміливо протистояв. Католицизм і відступницький протестантизм

застосовують сатанинську біблійну методологію, яка, серед інших неосвячених плодів, породжує віру в те, що буде тисяча років миру перед тим, як Ісус насправді повернеться. Робертсон вважає, що його університет готує чоловіків і жінок стати тими, хто керуватиме тисячолітнім урядом Христа під час біблійного тисячоліття. Термін «regent» означає особу, яка діє як представник або заступник правителя чи монарха, який перебуває за межами країни.

Ще до «часу кінця» в 1989 році, починаючи щонайменше з 1960 року, на історичній арені з'явилися сучасні аналоги організацій, які в 1888 році домагалися недільного законодавства. Після 1989 року сатанинські прояви сколихнули всі три елементи релігійної сфери — дракона, звіра та лжепророка. Ісус завжди ототожнює кінець чогось із його початком, і 1989 рік, «час кінця» у сороковому вірші одинадцятого розділу Даниїла, розпочинає пророчий період, що завершується недільним законом сорок першого вірша, який невдовзі настане. Коли цей недільний закон настане, Сатана з'явиться, щоб «видавати себе за» Христа, і розпочнеться його коронний акт обману — з чудесами та зціленнями.

Історія, що започатковує той пророчий період, вказує на діяльність відступницького протестантського руху, яка веде до недільного закону, що був типологічно позначений 1989 роком, початком того періоду. У 1989 році «стіна» «залізної завіси» впала, а наприкінці цього періоду падає «стіна відокремлення церкви від держави». Початок цього періоду позначає перших двох президентів із восьми останніх президентів. Початок означає, що папство долає свого ворога — атеїзм — у Радянському Союзі, а кінець означає, що папство долає свого ворога — протестантизм — у Сполучених Штатах. Початок визначає першого з тих восьми президентів (республіканця), який єднається з антихристом біблійного пророцтва, а кінець позначає останнього з тих восьми президентів, який єднається з антихристом біблійного пророцтва. Вважається, що саме той перший президент відповідає за повалення стіни, а останній — той, хто збудує стіну.

Сучасний Національний реформаторський рух розпочався у 1960 році й тривав до часу кінця у 1989 році. Після виборів почалися сатанинські чудеса. Перед недільним законом остаточний вияв національних реформаторів знову підніме свою політичну голову. За недільного закону настане час дивовижної дії Сатани. Напередодні запровадження недільного закону з пророчої необхідності мають відбутися суди, які не лише позбавлять Сполучені Штати національного процвітання, але й, з тієї ж пророчої необхідності, мусять бути настільки суворими й страшними, щоб була закладена така логіка, яка дозволить учасникам остаточного національного реформаторського руху, християнським націоналістам, визначати причиною цих судів громадян, що оскверняють те, що вони називають Днем Господнім.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Якщо наш народ і далі перебуватиме в тій байдужості, в якій був, Бог не зможе вилити на них Свого Духа. Вони не готові співпрацювати з Ним. Вони не бачать реального стану речей і не усвідомлюють небезпеки, що загрожує. Тепер, як ніколи раніше, вони

повинні відчувати свою потребу в пильності та злагоджених діях.

Особливе діло третього ангела не було визнане у всій своїй важливості. Бог бажав, щоб Його народ був далеко попереду того становища, яке він займає сьогодні. Але тепер, коли настав час їм стати до дії, їм ще потрібно підготуватися. Коли Національні реформатори почали наполягати на заходах для обмеження релігійної свободи, наші провідні люди мали бути пильними щодо ситуації й старанно працювати, щоб протидіяти цим зусиллям. Не в Божому порядку, щоб світло — саме та теперішня істина, яка була потрібна на цей час — було утримане від нашого народу. Не всі наші служителі, які проголошують вістку третього ангела, насправді розуміють, у чому полягає ця вістка. Рух Національної реформи деякі вважали настільки малозначущим, що не вважали за потрібне приділяти йому багато уваги і навіть думали, що, роблячи це, вони приділятимуть час питанням, відокремленим від вістки третього ангела. Нехай Господь простить наших братів за те, що вони таким чином тлумачили саму вістку для цього часу.

Потрібно пробудити народ щодо небезпек теперішнього часу. Сторожі сплять. Ми відстали на роки. Нехай головні сторожі усвідомлять нагальну необхідність пильнувати самих себе, щоб не втратити надані їм можливості побачити небезпеки.

«Якщо провідні люди на наших конференціях тепер не приймуть послання, надіслане їм Богом, і не стануть у лад до дії, церкви зазнають великої втрати. Коли сторож, побачивши, що наближається меч, дає трубі певний звук, люди по всій лінії підхоплять попередження, і всі матимуть нагоду приготуватися до боротьби. Але надто часто керівник стоїть, вагаючись, наче каже: 'Не будемо надто квапитися. Може бути помилка. Ми маємо бути обережними, щоб не підняти фальшиву тривогу'. Сама його нерішучість і невпевненість волають: 'Мир і безпека. Не хвилюйтеся. Не тривожтеся. Цьому питанню релігійної поправки надають набагато більшого значення, ніж воно того вимагає. Усе це збурення ущухне'. Таким чином він фактично відкидає послання, надіслане Богом, і попередження, яке мало збудити церкви, не виконує своєї роботи. Труба сторожа не дає певного звуку, і люди не готуються до битви. Нехай сторож остерегається, аби через його вагання та зволікання душі не були залишені на погибель, і щоб їхня кров не була спитана з його руки».

Довгі роки ми чекали, щоб у нашій країні було ухвалено недільний закон; а тепер, коли цей рух уже на порозі, ми питаємо: чи виконає наш народ свій обов'язок у цій справі? Хіба ми не можемо допомогти піднести знамено і вивести на передову тих, хто шанує свої релігійні права та привілеї? Швидко наближається час, коли ті, хто обирає коритися Богові, а не людям, будуть змушені відчувати руку гноблення. Чи будемо ми тоді безчестити Бога, зберігаючи мовчання, поки Його святі заповіді топчуть під ногами?

Поки протестантський світ своєю позицією йде на поступки Риму, пробудімося, щоб усвідомити ситуацію і побачити боротьбу, що перед нами, в її справжньому світлі. Нехай сторожі нині піднесуть свій голос і проголосять вістку, яка є теперішньою істиною для цього часу. Покажімо людям, де ми перебуваємо в пророчій історії, і прагнімо пробудити дух істинного протестантизму, пробуджуючи в світі усвідомлення

цінності привілеїв релігійної свободи, якими так довго користувалися.

Бог закликає нас пробудитися, бо кінець близько. Кожна минаюча година — це час діяльності в небесних дворах, спрямованої на приготування народу на землі до того, щоб він узяв участь у великих подіях, які невдовзі розгорнуться перед нами. Ці минаючі миті, що здаються нам такими незначними, мають велику вагу з погляду вічності. Вони формують долю душ — для вічного життя або вічної смерті. Слова, які ми сьогодні промовляємо до людей, діла, які ми робимо, дух послання, яке ми несемо, будуть пахощами життя на життя або смерті на смерть.

"Брати мої, чи усвідомлюєте ви, що ваше власне спасіння, а також доля інших душ, залежить від тієї підготовки, яку ви зараз здійснюєте до випробування, що стоїть перед нами? Чи маєте ви ту палкість ревності, ту побожність і відданість, які дадуть вам змогу встояти, коли проти вас постане опір? Якщо Бог коли-небудь говорив через мене, настане час, коли вас поставлять перед радами, і кожне положення істини, якого ви тримаєтеся, буде суворо розкритиковане. Той час, який так багато хто тепер дозволяє марнувати, слід присвятити дорученню, яке дав нам Бог, — підготовці до кризи, що наближається." Свідчення, том 5, 714–716.